Настане час, Росії чорний час,
Коли, царі, впаде корона з вас,
Забуде чернь свою до вас любов,
І за поживу людям буде кров;
Коли дітей, коли невинних жон
Повалений не захистить закон;
Коли чума від купи мертвих тіл
Почне блукати між печальних сіл.
Щоб бідарів хустиною скликать,
І голод буде бідний край терзать,
І заграви відіб'ються в воді, —
Могутній муж появиться тоді,
І ти його пізнаєш, і за мить
Збагнеш, чому булатний ніж блищить
В його руці. І знай: від сліз твоїх,
Від стогону йому лиш буде сміх;
І всім страшний він буде на землі,
Як плащ, його, як дума на чолі.

1830